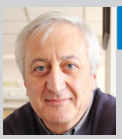
Hayri Özbilen'in ardından... 1938 - 2013

Dr. M. Sabri Koçak
IV. Kademe Antrenör
kocaksabri@yahoo.com

Hayri Özbilen örnek bir insandı. Her şeyden önce tam bir "beyefendiydi". Nerede nasıl davranacağını iyi bilir, nezaketi elden bırakmazdı. Onun iyi yönlerini saymakla bitiremem; sosyal ve girişken de bir insandı, hoş sohbetti. İyi bir satranç oyuncusu olmasının yanında öncelikle iyi bir iktisatçı/bankacı, kendi kendini yetiştirmiş iyi bir tarihçi, araştırmacı, bir kitap kurduydu. Hayri Bey gerçek bir "Cumhuriyet" insanıydı. Bir yandan kalp sorunuyla diğer yandan şeker hastalığı ile boğuşuyordu. İkisinin de üstesinden gelmişti aslında ama birden ortaya çıkan tümör onu zamansız yakaladı. Kansere yenik düştü.

Hayri Özbilen

Hayri Özbilen 1938'de Kırklareli, Alpullu'da doğdu. İstanbul'da sırasıyla Yıldız İlköğretimokulu'nda, Beşiktaş Ortaokulu'nda ve Kabataş Lisesi'nde okudu. 1956 yılında üniversite tahsili için Ankara'ya geldi. Siyasal Bilgiler Fakültesi (o zaman ki adıyla Mülkiye) Maliye/İktisat Bölümünden mezun oldu. Mezuniyetinden sonra uzun süre Ziraat Bankası'nda müfettiş olarak çalıştı. Bir süre sonra da İstanbul Karaköy Şubesinde müdürlüğe atandı. Bankacılıktaki yükselişi sonraki yıllarda da devam etti. Pamukbank'ta genel müdür yardımcısı, Adabank'ta da genel müdür olarak çalıştı. Sonra da kendi işini kurdu. O da çalışma hayatının son durağıydı.

Satrancı 6 yaşında babasından öğrendi. Oyununu, babasının işyerinden arkadaşları olan Macar satranç ustalarının oyunlarını seyrederek ilerletti. 8 yaşına geldiğinde ünlü büyükusta Efim Geller'e de hocalık yapmış olan Selim Palavan'ın 1945 yılında İstanbul Satranç Derneği'nde düzenlenen çoğul gösterisine katıldı. Palavan'a karşı masadan galibiyetle ayrıldı. Satranç sevgisinde bu galibiyetin önemli bir yeri vardır.

O dönemlerde satranç oynamak ve geliştirmek için uygun ortamlar yoktu. Satranç oynamak satranca yoğunlaşmak için lise yıllarını beklemesi gerekecekti. 1953-56 yılları arasında bir dönemin en uzun süre Türkiye şampiyonu unvanını elde eden Nevzat Süer, Cumhuriyet Gazetesi ile ortaklaşa liselerarası takım yarışması düzenliyordu. Hayri Özbilen, Kabataş lisesini temsilen bu turnuvalara katıldı. Bir başka olanak da Beşiktaş Halkevi oldu. Burada kendini geliştiren gençlerle buluştu ve oyununu ilerletme fırsatı buldu. Bir sonraki durak üniversite hayatıydı.

Hayri Özbilen, Velden'de 2009 yılında düzenlenen Avrupa Emektarlar Takım Şampiyonasında takımın birinci masasında oynadı. Takım arkadaşları Salih Muratoğlu, Metin Kayaman ve İbrahim Bapoğlu'ydu.

Üniversite tahsili için Ankara'ya geldi. Henüz birinci sınıfta iken o dönemlerde Ankara satrancında söz sahibi kişilerle tanıştı. Sunday Üner'i, Sadun Aren'in kardeşi Bülent Aren'i, Taner Timur'u tanıdı. Fakülte arkadaşlarıyla Mülkiye'de bir takım oluşturdular ve bu takımla Ankara Satranç Derneği Kulübü ile takım maçı yapmaya başladılar. Bu sayede Nejat Üner, Minnetullah Haydaroğlu, Naci San, Reşat Vekilli ve Kahraman Olgaç gibi Ankara'nın ağır toplarıyla maç yapma imkanı buldu. Bu karşılaşmalarla Özbilen oyunculuğunu daha da ileriye taşımıştı.

1956-57'de Ankara Birinciliklerine katıldı. Dönemin üst düzey oyuncularıyla mücadele etti. İlkinde çok iyi bir performans çıkararak bu turnuvayı ikinci tamamladı. Sonrakinde ise umduğunu bulamadı. Özbilen, Ziraat Bankasında denetçilik görevine başladıktan sonra işinin yoğunluğu ve seyahatleri nedeniyle satranç turnuvalarına ara vermek zorunda kaldı. 1972 yılında görevi gereği Ankara'ya geldiğinde tarih Ankara Birinciliği yarışmasına denk gelmişti. Bu fırsatı kaçıramazdı ve adını katılanlar listesine yazdırdı. Bu defa istediğini elde etmişti. Turnuvayı eş puanla da olsa Reşat Vekilli ile beraber birinci bitirdi. Ancak sonrasında yapılan ikili şampiyonluk maçlarını Reşat Vekilli kazanmıştı.

1973 yılında Londra'ya görevli gitti. Çalıştığı kurum satranca önem veren ve bu dalda düzenlenen etkinliklere katılan bir kurumdu. Kısa zamanda satranç oyunculuğu keşfedilen Hayri Özbilen, kurumun değişmez oyuncusu oldu. Bu kurumun turnuvaları oldukça ilgi görüyordu ve BBC bu turnuvaları yayınlıyordu. Hayri Bey daha sonra Londra'da bir çok açık turnuvalara katıldı ve çeşitli ödüller aldı. 14 ay sonra yurda yeniden döndü ve Ziraat Bankası İstanbul Karaköy Bölge Müdürlüğünde müdür yardımcısı olarak göreve başladı. 1982 yılında Filibe'de (Plovdiv) düzenlenen Balkan Takım Yarışmasında Türkiye'yi temsil etti ve milli oldu.

Hayri Özbilen, çalışkanlığı ile herkese örnek gösterilecek bir kişiydi. Sürekli bilginin peşinden koşar, üretmenin yollarını arardı. Emekliliğinden sonra satrançla olan ilişkisini yoğunlaştırdı. Bir yandan oyunculuğunu geliştirirken diğer yandan da aday satranççıları eğitti. Kitap yazdı, Türkiye Satranç Federasyonu süreli yayını Mavikale ve Satranç Life dergisine yazılar üretti. Mavikale'de yazdığı "Ufuk Turu" ve "Satranç Olimpiyatları" yazı dizileri herkesin kesip saklaması gereken değerli belgeler oldu.

Satrancı çok severdi ama oyunun kendisine olan sevgisi kadar da satranç kültürüne ve tarihine de meraklı ve hakimdi.

Kahraman Olgaç'ın girişimleri ile Türkiye 2007 yılından başlayarak emektarlar kategorisinde düzenlenen uluslararası yarışmalara da katılmaya başladı. Hayri Özbilen ilk kurulan ekipte İlhan Onat ve Kahraman Olgaç ile birlikte yer almış ve bu kategoride de milli olmuştu. Kadere bakın ki bu ilk ekipten geriye sağ kalan olmadı. Önce 27 Mayıs 2009'da Kahraman Olgaç ardından 13 Mayıs 2013 tarihinde İlhan Onat ve 16 Ekim 2013 tarihinde de Hayri Özbilen adeta yaş sırasına dizilmişçesine bizlere veda ettiler. Oysa Hayri Bey kendisine bir hedef koymuştu. 2015 yılında jübile yapacak ve satranç kariyerini noktalayacaktı. Bu yılı hedef koymasındaki nedenlerden biri de sanıyorum bendim. Çünkü ben de ancak 2015 yılında bu kategoride yarışma hakkını kazanıyordum. Hayri Bey bir anlamda bana yer açmayı da düşünmüş görevini devretmek istemiş olabilirdi.

2007 yılındaki ilk seyahatimizde onunla ilgili zihnimde yer eden bir olağanüstülük anımsamıyorum. Ancak düşünceli kişiliği her zaman kendini gösteriyordu. Akşam yemeğinden sonra olağan çalışmalarımızı yapıyorduk. İlhan Onat çok hırslıydı. Tur öncesi, eşlendirmede belli olan rakibinin bütün oyunlarını inceliyorduk. Onunla bilgisayar başında hararetli çalışmamızı gören Kahraman Olgaç bir o kadar ilgi

bekliyordu. Olgaç aslında fazla teori içermeyen düzensiz açılışlar seçiyordu. Bu nedenle de teorik hazırlık ihtiyacı Onat kadar değildi. Ama onun kadar fazla çalışmayı talep ediyordu. Bu ikiliye ayırdığım zamanın fazlalığını gören Hayri Bey ise benim yorulduğumu düşünerek kendi çalışmasını oldukça kısa tutuyor hatta bazen gerekli görmüyordu. İlk seyahatimizden Aklımda kalan Havaalında buluştuğumuzda Hayri Beyi uzaktan da olsa kolayca algılamamdı. Çünkü uzun boyu, hafif yana yatık yürüyüşü ile kalabalık arasından bile kolayca seçiliyordu.

Hayri Bey ile en akılda kalan anım Davos'ta katıldığımız dünya emektarlar şampiyonası ile ilgilidir. Bu maceramız Kahraman Olgaç ile de bağlantılıdır.

Hayri Bey İngiltere'de yaşamış Almanya'da görevli bulunmuş, oğlu Romanya'da çalıştığından bir ayağı da Romanya'da olmuş kısacası Avrupa görmüş dil bilen bir insandı. Yeni yerler görmeyi, gezmeyi çok severdi. Dresden'de katıldığımız Avrupa takım yarışmasında sonraki dünya şampiyonasının Davos'ta yapılacağı duyurulmuştu. Bu haber içimizde en çok Hayri Bey'i heyecanlandırmıştı. Davos'a gitmeyi çok istiyordu. Orayı daha önce görmemişti. Bu yarışmaya kadar kendini formda tutmak için çok çalıştı. Bütün turnuvalara katıldı. Çoğunda da iyi sonuçlar elde etti. Davos ekibinde yer almayı hak etmişti. Davos'ta her şey istediğimiz gibi gitmişti. Ancak ne olduysa dönüş yolunda oldu. Davos'tan Zurih'e birkaç tren değiştirerek gidecektik. Orada tren saatleri çok kısa aralıklarla ve kesindi. Bir trenden diğerine geçişte bavullarımızla epey zorlandık. Sonunda Zürih'e ulaştık ulaşmasına da trenden indiğimizde Kahraman Olgaç'ın yüzü bembeyazdı. Neredeyse konuşamıyordu. Omuz çantasını değiştirdiğimiz trenlerin birinde unutmuştu. Nerede bıraktığını da tam hatırlamıyordu. Cüzdanı, ilaçları, pasaportu hep

Hayri Özbilen
Avrupa Emektarlar Şamp., Davos 2008

omuz çantasının içindeydi. Olgaç'a bir şey olacak diye korktuk. Zaten bu olaydan sonra Kahraman Bey dönüşte hemen hastalandı ve 8 ay içerisinde yaşamını kaybetti. Bu üzüntüsünün hastalığında payı var mıdır bilemiyorum.

Onun bu üzüntülü hali Avrupa görmüş yol yordam bilen Hayri Bey'i derhal harekete geçirmişti. Hayri Bey ile birlikte kayıp bürosuna gittik. Derdimizi anlattık. Ama anladık ki orada birden fazla kayıp bürosu var ve tren işletmeleri de kamu da olmak üzere farklı şirketlere ait. Biz her kayıp bürosuna gittiğimizde bizi diğer kayıp bürosuna yönlendiriyorlardı. Çünkü biz çantanın hangi trende kaybolduğunu bilmiyorduk. Sabırla birkaç tur attık ama sonunda Hayri Beyin sinirleri fazla dayanmadı ve bizi son olarak yine başka kayıp bürosuna yönlendiren görevliye Türkçe bağırmaya başladı. Bu, Hayri Bey'in sabrının taştığını ilk ve son görüşüm oldu. Ben Hayri Bey'i sakinleştirip oradan uzaklaştırdım. En iyisi Zürih'teki Türk Büyükelçiliği'ne başvurmak olacaktı. Biz de öyle yaptık. Bir taksiye atlayıp elçiliğin yolunu tuttuk. Neyse ki, elçilik istasyona yakın bir yerdeymiş. Acelemiz olmasa yürüyerek bile gidilirmiş.

Elçilikte bizi çok iyi karşıladılar. Hayri Bey, telaşla gözlüğünün bir üstünden bir altından bakarak, bizle muhatap olan kadın görevliye olan biteni naklediyordu. Satranç oynarken de konuşurken de Hayri Bey sürekli hareket ederdi. Ancak bizi dinleyen görevli büyük bir sempatiyle Hayri Bey'e bakıyor onun hareketlerini de izliyordu. Anlattıklarından çok Hayri Bey'in kendisine odaklanmıştı. Dayanamadı, Hayri Bey'in sözünü kesti ve "ne kadar sevimlisiniz" dedi. Gözleri sevgiyle bakıyor ve sevgiyle gülümsüyordu. Hayri Bey bu iltifatı biraz mahcup ama mutlulukla kabul etti. Hafifçe de kızarmıştı. Kısa bir süre soluklanıp kaldığı yerden gelişmeleri anlatmaya devam etti.

Sonra elçilikteki görevlilerin bir dizi telefon görüşmeleri sonunda Olgaç'ın hangi trende çantayı bıraktığı anlaşıldı ve bize bir peron numarası ile saat verildi. Büyük tren istasyonunda bize bildirilen peronda treni bekledik ve makinist gerçekten trenden indi ve çantayı bize verdi. Kahraman bey çantasını kontrol etti. Her şey tamamdı. Çok rahatladık. Ancak öykü burada bitmedi. Tabii aramızda bu yaşadığımı-

zı uzun uzun konuşup yorumladık. Ben ekipteki arkadaşlara elçilik maceramızı da anlattım. Sonunda evlerimize dönmüştük.

Kahraman Olgaç o sıralar Türkiye Satranç Federasyonu onursal başkanı idi. Türkiye Satranç Federasyonu internet sitesinde başkan ve diğer üst düzey yöneticilerle birlikte bir köşesi vardı ve zaman zaman orada yazardı. Dönüşümüzü takip eden ay içerisinde bir de baktım ki Kahraman Olgaç bu yaşadığımız öykünün bir kısmını köşesine taşımış. Taşımış ama işin Hayri Bey ile olan kısmını tam tersine çevirmişti. Olgaç, köşesinde Hayri Bey'in elçilikteki kadın görevliye çok sevimlisiniz dediğini yazıyordu. Neden o diyalogu tersine çevirdiğini sordum. Öyküyü öyle daha ilgi çekici bulmuştu. Hayri Bey de bunun üzerinde durmadı.

Hayri Özbilen biriktirmeyi sever, gittiği yerlerden anı değeri taşıyan ürün ve malzeme toplardı. Küçük içki şişesi ve çay bardağı altlıkları ilgi duyduklarının başında geliyordu. Ben magnet almaya başlayınca magnetler hoşuna gitti. Sonraki seyahatlerimizde de diğerlerini bırakıp magnet toplamaya başladı. Hayri Bey ile Kahraman Olgaç'ın sürekli alması gereken hapları vardı ve bunun için ilaç kutusu taşıyorlardı. Bir keresinde benim de gözümün düştüğü ilaç kutuları aldılar. Ancak dikkatimi çeken bir şey olmuştu. Hayri Bey kendi ilaç kutusunu Kahraman Bey'e göstermiyordu. Onun yanında da kullanmıyordu. Merak ettim bir gün nedenini sordum. "Benim aldığımı daha sonra buldum, içine hava da almıyor. Şimdi görse kıskanır" dedi. Gerçekten Hayri Beyin ilaç kutusu çok güzeldi. Onu satın almadan önce de torununun kendisine verdiği küçük şeker kutusunu ilaç kutusu yapmıştı. Kutuyu önceleri kullanmasını beceremiyormuş. Özellikle de açmasını. Bir gün torunu kutunun üstüne basılınca açıldığını ona öğretmiş. Öyle açılması çok hoşuna gitmişti. Sonraki seyahatlerimizde yine dikkatimi çekti ki, Hayri Bey hala torununun verdiği şeker kutusunu kullanıyordu. Neden çok güzel bir ilaç kutusu varken, sıradan bir şeker kutusunu hala kullanıyordu? Bu soruyu da şöyle yanıtladı: "Bunu torunum verdi, öbüründen çok daha kıymetli."

Son turnuva
Hayri Özbilen, ilk kez 1982 yılında milli olduğu Filibe'de son kez bu defa emektar olarak oynadı.
Avrupa Emektarlar Şmp., Plovdiv, 11-19 Mart 2013

Hayri Bey tam bir hayat adamıydı, mücadeleden yılmayan bir eski topraktı. Satranç oynarken de böyleydi. 2011 Avrupa Takımlar Yarışması için Şubat ayında Dersden'deydik. Maçlar sabah erkenden oynanıyordu. Ekipteki herkes 7.30 sularında kahvaltıda olurdu. İçimizde geç kalkan Hayri Bey idi. Hayri Bey, biz kahvaltımızı bitirip kahve keyfi yaparken yanımıza geldi. Tabağına bir şeyler alıp yanımıza oturdu. Ancak hiç keyfi yoktu, durgundu. Kendini kahvaltı yapmak zorunda hissediyordu ama bir şey yiyesi de yoktu. Yüzü de solmuştu. "Hayri Bey iyi misin?" diye sordum. Geceden beri sıkıntısı olduğunu ve uyuyamadığını söyledi. Kalp ve şeker hastası olduğunu bildiğim için endişelendim. Nabzını tuttum. Nabız almakta çok zorlanıyordum. Son derece zayıf ve düzensizdi. Derhal odasına çıkardım ve doktor çağırdım. Doktor muayene etti. "Aritmisi var, ölümcül değil memleketine döner dönmez kontrolden geçsin" dedi. Bir ölçüde rahatlamıştık. Bu sözler Hayri Bey'e de iyi gelmişti, daha iyi görünüyordu. Ancak bu arada maç saati de geldi. Hayri bey o halde ve doğru dürüst bir şey yememişken pek az insanın yapabileceğini yaptı. Maça çıktı, mücadele etti ve bir de kazandı. İnanılmazdı.

Hayri Bey ile tur öncesi çalışırdık. Rakiplerinin ne oynadığına bakardık. Eğer rakip düzenli bir açılış oynuyorsa onun açılışına girmek istemez kendi açılışını değiştirirdi. Ben de değiştirmemesinde ısrar ederdim. İki açılışta bunu başarabildim. Birisi Pirc, diğeri de Iskandinav. Pirc için kendi sistemimi ona gösterdim. Hoşuna gitti, uyguladı ve artık Pirc kullananlardan kaçma ihtiyacı duymadı. Bir keresinde de Iskandinav oynayan bir rakip çıkmıştı. Birlikte epeyce Iskandinav çalıştık. Sevdiği 1.e4 başlangıcını bozmasını istemiyordum. Korktuğu hamlelere verdiğim cevapları beğendi. Sonunda ikna olmuştu. Çıktı, oynadı ve kazandı. Hatta parlak bir matı da kaçırmıştı. Üstelik rakibi kendinden 225 Elo daha fazlaydı. Maçtan sonra oyununu incelerken bana "Sabri Bey, bana hayatımın partisini oynattın" dedi. Büyük mutluluk duymuştum. Bu oyunu sizlere 21.

Dünya Emektarlar Satranç Şampiyonası şampiyona haberi içerisinde, Mavikale Sayı 11'de vermiştim. Burada tekrarlamayacağım.

Satrançcı partileriyle yaşar, artık sizleri onun seçtiğim oyunlarıyla baş başa bırakayım ve onu sonsuzluğa uğurlayayım.

Toprağın bol olsun Hayri Özbilen, seni unutmayacağız...

Guenther Koksch (2104)
Hayri Ozbilen (2109)

12. Avrupa Emektarlar Takım Şampiyonası, Dresden, 2010

1.d4 d5 2.♘c3 e6 3.e4 ♗b4 4.♕d3

4.e5 c5 5.a3 ♗×c3+ 6.b×c3 ana devamyolu.

4...d×e4 5.♕×e4 ♘f6 6.♕h4 ♘c6 7.♘f3 ♗e7 8.♗g5 ♘b4

Siyahın sakince gelişmesini sürdürmesi daha iyiydi: 8...0–0 9.0–0–0 a6 10.♗c4 ♘b4 11.a3 b5 12.♗b3 ♘bd5=

9.0–0–0 ♘bd5 10.♘×d5 ♘×d5 11.♗×e7 ♕×e7 12.♕×e7+

Beyazın hızlı vezir değişimine ihtiyacı yoktu. Daha iyi bir devamyolu şöyleydi: 12.♕g3 0–0 13.c4 ♘b6 14.♗d3 ♖d8 15.♔b1±]

12...♔×e7 13.c4 ♘f6 14.♗d3 ♖d8 15.♗c2 b6 16.♘e5 ♗b7 17.f3 ♘h5! 18.♖he1 f6 19.♘g4 ♔f7 20.♗b3 ♘f4 21.♘e3 c5 22.d5 e×d5 23.c×d5 b5 24.d6+ c4 25.♗c2 ♗c8 26.g3 ♘g6 27.f4 ♖b8 28.♖d4 ♘f8

At en iyi durdurucudur!

29.f5 ♖b6 30.♖ed1 ♘d7 31.♘g4 ♗b7 32.♘e3 ♘e5 33.d7 ♔e7

33...♗f3! 34.♖1d2 ♖b7∓

34.♗e4 ♖×d7 35.♖×d7+ ♘×d7 36.♘d5+ ♗×d5 37.♗×d5 ♘e5 38.♗e6 ♖a6 39.a3 ♖d6 40.♖×d6 ♔×d6 41.♗g8 h6 42.♔d2 ♘f3+ 0–1

Hayri Ozbilen (2113)
Steen Grabov (2190)

8. Avrupa Emektarlar Şampiyonası, Davos, 2008

1.e4 e6 2.d3

Hayri Bey, Vasiukov'un Türkiye'de antrenör olarak çalıştığı dönemde onun derslerine katılmış ve onun önerdiği kapalı sistemden çok etkilenmişti. Rakibinin açılış bilgisine yem olmak istemediği anlarda genellikle bu sistemi uygulardı.

2...d5 3.♘d2 ♘f6 4.♘gf3 g6 5.g3 ♗g7 6.♗g2 0–0 7.0–0 c5 8.c3 ♘c6 9.e5 ♘d7 10.d4 c×d4 11.c×d4 ♕b6 12.♘b3 a5 13.a4 ♕a7 14.♗f4 b6 15.♘e1

15.♕d2 ♗a6 16.♖fc1= daha doğal hamleler.

15...♗a6 16.♘d3 ♘b4?!

Siyah açmazdaki taşa yüklenmekte acele ediyor. Gelişmeye devam etme fikri daha iyi: 16...♖ac8∓

17.♘×b4 a×b4

17...♗×f1? hamlesine numara var! 18.♘c6 ♕b7 19.♘e7+ ♔h8 20.♕×f1 ♘b8 21.♘×d5 e×d5 22.♕b5 ♖a7 23.♗×d5+–

18.♖e1 ♖fc8 19.♗f1?!

Rakibinin kendinden güçlü olması Hayri Bey'i taş değişimi fikrine itiyor. Oysa hangi fil kötü? 19.♕d2 ♗f8 20.♖ec1= daha iyi bir devamyolu olmalı.

19...♗×f1 20.♖×f1 ♖c4 21.♕d3 ♗f8 22.h4 ♕a6 23.h5 ♖cc8 24.♕b5 ♕×b5 25.a×b5 ♗e7 26.♔g2 g5 27.♗e3 f5 28.♖fc1 ♔f7 29.♖c6 ♖×a1 30.♘×a1 ♖a8 31.♘b3 ♖a2 32.♗c1 ♖a7 33.♔f1 h6 34.♔e2 ♗f8 35.♔d3 ♗e7 36.♔c2 ♗f8 37.♘d2 ♖a5 38.f4 g4 39.♘f1 b3+ 40.♔×b3 ♖×b5+ 41.♔c3 ♗b4+ 42.♔c2 ♗e7 43.♘e3 ♘b8 44.♖c8 ♘a6 45.♗d2 ♘b4+ 46.♗×b4 ♗×b4 47.♖c7+ ♗e7 48.♔c3 ♔e8 49.♖×e7+ ♔×e7 50.b4 Kale hapis! **1–0**

Hayri Ozbilen (2059)
Kenneth Norman (2188)

Avrupa Emektarlar Takım Şampiyonası, Selanik, 2011

1.e4 e5 2.♘f3 ♘c6 3.♗b5 a6 4.♗a4 d6 5.d4 b5 6.♗b3 ♘×d4 7.♘×d4 e×d4 8.♗d5

8.♕×d4?? meşhur İspanyol tuzağı 8...c5 9.♕d5 ♗e6 10.♕c6+ ♗d7 11.♕d5 c4–+

8...♖b8 9.♗c6+ ♗d7 10.♗×d7+ ♕×d7 11.♕×d4 ♘f6 12.0–0 ♗e7 13.♘c3 0–0 14.♘e2

Yine meşhur İspanyol fikrine uygun olarak Beyaz atını f5 karesine yönelti-yor.

14...♖fe8 15.♘g3 ♗f8 16.♗g5 ♖e6 17.♖ad1 ♕c6 18.♗×f6 ♖×f6 19.c3 ♖e6 20.♖fe1 g6 21.♕d5 ♕b6 22.♕g5 ♗g7 23.♖e2 ♖be8 24.♖de1 ♕b7 25.f3 h6 26.♕d2 h5 27.♘f1 ♕b6+ 28.♔h1 ♕c6 29.♕d3 ♖8e7 30.♘e3 ♖e8 31.♘d5

At nihayet kendine bir yer bulabildi. Ama bundan sonra oyuna ağırlığını koyabilir.

31...♕b7 32.g3 ♗h6

32...c6 33.♘f4 ♖f6 34.♔g2 ♗h6 35.♕d4 ♗g7 36.e5=

33.♕d4 ♗g7 34.♕d3 ♗h6 35.♕d4 ♗g7 36.♕d2

Hayri Bey, güçlü rakibi karşısında konumunu iyi hissediyor ve hamle tekrarını reddediyor.

36...c6 37.♘b4 a5 38.♘c2 c5 39.♘e3 ♗h6 40.♕d5 ♕e7 41.♘d1 ♖e5 42.♕c6 c4 43.♕b6 a4 44.♘f2 ♖c5 45.♖d1 d5 46.♖de1 ♖ec8 47.e×d5 ♕d7 48.♘e4 1–0

At hem kale hem şah-vezir beyneli tehdidiyle oyunu bitirdi.